

Prof. Zbigniew Stawrowski, filozof polityki, ur. w 1958 roku w Szczecinie. Ukończył studia w Szkole Głównej Planowania i Statystyki (1982) w Warszawie, w której w 1980 roku współzakładał Niezależne Zrzeszenie Studentów. W latach 80. studiował, a następnie do 2004 roku wykładał na Wydziale Filozoficznym Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, gdzie obronił doktorat (1993). Habilitacja na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego (2006). W latach 1994–2000 wicedyrektor w Instytucie Studiów Politycznych PAN. Od 2007 pracuje w Instytucie Politologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, obecnie jako profesor zwyczajny. Współzałożyciel Ośrodka Myśli Politycznej w Krakowie oraz Collegium Civitas w Warszawie. Współzałożyciel i dyrektor Instytutu Myśli Józefa Tischnera w Krakowie. W latach 2006–2008 przewodniczący zespołu ds. aksjologii konstytucji przy Rzeczniku Praw Obywatelskich.

Autor książek: *Państwo i prawo w filozofii Hegla* (1994), *Prawo naturalne a ład polityczny* (2006, 2018), *Niemoralna demokracja* (2008), *Solidarność znaczy więź* (2010), *Wokół idei wspólnoty* (2012), *Clash of Civilizations or Civil War* (2013), *Budowanie na piasku. Szkice o III Rzeczypospolitej* (2014). Autor ciekawej recenzji książki prof. Wojciecha Roszkowskiego *Roztrzaskane lustro*.